

Příloha č. 1 (obrázková osnova)

Podle následujících obrázků vyprávěj příběh, který se na nich odehrává. Obrázky jsou seřazeny popořadě.

Příloha č. 2 (přepisy žákovských prací)

Dívka 5. ročník

Peť a Karolina byli kamarádi. Jednoho dne Karolina zavolala Peťovi jesli nechce jít ven na brusle. Peť a tím souhlasil no tak Peť a s Karolinou si šli zabruslit. Jenom že led se začínal rospadat. No a Peť a navrhl Karolině aby šli si postavit sněhulaka. A Karolina tím souhlasila už začínali jít a Peťovi spadla šala tak zavolal na Karolině. Počkej spadla my šala. A Peť a šel pro tu šalu když se ohnul pro šalu tak spadl. Do ti ledove vody Karolina nevěděla co ma dělat. No a tak jí napadlo že mu poda její kabat. Karolina si rychle sundala kabat

Chlapec 5. ročník

Ve středu po škole si Pepa a Kačka šli zabruslit na Vltavu. Tak šli a šli až tam došly. Tak si tam tak bruslili pepa našel velkou díru a vedle toho popraskanej let. Potom šli děti domů a rekli si přez noc to zmrzne a pudeme bruslit. Ve čtvrtek tam šli a furto nezmrzlo potom si pepa řekl že to zejtra to skusej a pudou domů a zaspivaj jejich píseň lálalálalálalála Tak v patek si šli zabruslit a kačce neuschla cepice tak čekaly 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60 min potam si šli zabruslit a pepas pat a pozatru jel a 1 km a bolel ho zadek ta mu ho kačka namasírovala potom další den si šli zabruslit a pepas pat do Vltavy tak ho kacka vytahovala svazanejma nykynama tak ho vytahla a pepa se nemoh nadechnout tak mu kacka delala umelé dýchání a nic tak zavolala zachranku a přijeli si pro nej tak ho tam XXX a vyluli z něj 2 lytry vody pak ho pustily domů ata si stoupnul ke kammům a ohralse tak šel v pondělí do školy tak je to ponaučení že nemame bruslyt na deravem ledě a zabruslyt si na hokejovém hřišti a tak kacka a pepa zily šťastně až do smrti a příští zimu si daj pozor aby nespady do dyry tak si kačka s pepou zašli do cukrarny a dalys velký pohar s horkyma mandlema a malynama a to je KONEC

Chlapec 5. ročník

Jeden kluk. (~~Kája~~) Martin, uviděl holku (Veroniku). Martin k ní šel a řekl: "Půjdeme na rande?" Veronika se hodně dlouho, DLOUHO... (asi 3 sekundy) rozmýšlela, ale pak rekla, že půjde, ale pak rekla, že ne a pak ano a pak zase ne.... A toto trvalo 5 sekund, než rekla

ANO. Tak šli, šli, šli až ~~m~~Martin spatřil něco nebezpečného. ~~Myslel si~~ Řekl ~~v~~Veronice, ať počká. Šel k tomu předmětu. Myslel si, že to je atomová bomba, která by mohla vyhubit cokoliv na zemi, měsíci, Marsu, slunci a na dalších galaxiích. Bohužel se led prolomil a spadl. ~~V~~Veronika zařvala: "POČKÉJ!!" ~~V~~ Svlékla si kabát a šla ~~za~~chránit Martina. Zachrana byla velmi rychlá. O hodinu později byli doma v teple a suchu.

KONEC

Chlapec 5. ročník

~~2~~Bejt Byl jednou jeden chlapec a dívka a ~~šly~~ si zabruslit ale zničeho nic se roztykal led. ~~druhá~~ a pak zakřičel lojzík na marušku a lojzík říká marušce maruško ten let stéka a je tam díra A zničeho nic ~~p~~ tam spadla do té díry lojzík nevěděl comá dělat a ~~me~~ bal se tak skočil do té díry také a lojzík plaval a plaval ze as ~~j~~našel jí našel a le už neme sílu tak tam skočil legenda roli madař a vytať je a rek jim dáte ~~mina~~ mi na krabička jo dáme legendo a ještě mu dali 5 Kč a ~~jesu~~ ještě jim zatancoval a pak říká lojzík maruške ~~nechee~~ mě je ~~z~~ zima a maruška od pověděla že mě taky tak šli domů ale náky cizinec je ukrať ale pranili se ~~uspal~~ uspal je to jak se dáva na pusu a jak se s zbudili/y tak se ~~z~~budil z budily a byli XXX karnevalu Rio dezanero a byli tam otroci ale ~~nemeli~~ neměli se spatně ~~jejich~~ jejich ~~ma~~jitel majitel byl zna mi fotbalista jmenem nezmar jeto hvězda Brazílského národa legendy brazílského fotbalového národního týmu byl. Pele Ronaldo samorejmě nez Realu Madrid ale ten Ronaldo z Brazílie hral za XXX ~~inter~~ inter Milán a teke hrál ~~zas~~ za slavnou Barcelonu a teké za Real ~~ma~~ Madrid a nakonec byli šťastný Brazílii ale chyběla jim Praha ~~tak~~ tak jim dal znami fotbalista ~~ny~~ neymar ta příběť končí a nakonec ~~sli~~ sli domu nad kamna.

KONEC

Chlapec 5. ročník

Jednoho krásného zimního dne se Kája a Pája rozhodly že půjdou bruslit. Když došli a začali bruslit najednou uviděli díru v ledu a u ní uviděli nádhernou věc nevěděli co to je. Kája se pro to ohl a pod ním praskl led. Kája spadl do studené vody. Když si toho Pája všimla tak si rychle sundala kabát a podala ho Kájovi. Ten se snažil vyplavat moc dobře mu to nešlo ale nakonec se chytil a vylezl. Rychle utíkali domů a Pája udělala Kájovi teplý čaj aby mu bylo teplo. Druhý den bylo Kájovy huř a huř proto šli k doktorovi aby zjistil co je Kájovi. Zjistily že je Kája silně podchlezení dostal léky a musel ležet v posteli. Uběhl týden a šli opět k doktorovi Kája už se cítil lépe doktor řekl jsi zdravý. Druhý den se opět vydali bruslit.

Chvilku bruslily a najednou slišeli a viděli jak se topí chlapec rychle ho osvobodily a šli k doktorovi ten řek že je chlapec nemocní. Kája a Pája ho nechali u sebe týden přepat.

KONEC

Chlapec 5. ročník

Veňku začalo snežit, sněžilo, sněžilo až bylo vsude bílo. Tomáš navrhl jít si zabruslit na vedlejší rybník. Julie souhlasila a tak šli. Tomáš a Julie jsou u rybníku. Tomáš vyzkoušel led byl pevný tak šli bruslit. Tomáš šel první Julie druhá. Chvíly bruslily a uviděli šálu. Co to je ptá se Tomáš. Julie říká šála! Tomáš se naklonil k šále. Pomoc!!! Řekl Tomáš. Julie se kouká všude ale nikdo nikde, potom se koukne dolů a co vidí, Tomáše jak se topí. Julie vzala svůj kabát a hodila ho Tomášovi. Chytej! Říká Julie. Julie Tomáše vytáhla ven vzala ho domů přidala dřevo do kamen.

DOUFÁM ŽE JSTE SE PONAUCILY

DÁVEJTE POZOR NA LEDĚ

Dívka 5. ročník

Bratr a sestra šli bruslit. A jak bruslili tak kousek od nich se potopil led. Tak se tam šli podívat. A sestra Milana navrhla že pudou dál. Milan si všiml že tam mu upadla šála. Tak se pro ni vrátil. A jak se nakláněl dopředu tak spadl do rybníka. A ~~nemohl ven~~ nemohl ven. Milanova sestra si ho všimla a šla mu pomoc sundala si kabát aby se ho Milan chytl. Milan držel kabát pevně a pak vylezl. Milanova sestra ho donesla domu. Milan se svlékl a jeho sestra zatopila a udělala ~~mu~~ si čaj. Pak čekal na rodiče který měli přijít večer. Tak čekali a čekali. Mezi tím Milanova sestra upekla Bábovku a perníky. Druhý den šli do lesa. A zabloudili a temném lese a našli domek a v tom domku žila babička straka a krocan. Ten krocan snědl babku a straku pak honil ty děti utíkal a utíkaly. A našlizlatou husu, ta husa každou hodinu snesla zlaté vejce. Tak tu husu unesli a našla je Maminka.

Konec!!!!!!

Dívka 5. ročník

První den v lednu • šly Michal a Nyky • si zabruslyt ale protože byly z venkova a měly dva pejsky tak samodřejměně na rybník. No ale oni jak ~~db~~ruslyly a ~~b~~ruslyly tak našly velikánkou díru v ledě a říkaly si „kdo jem mohl ~~bd~~ýtí?“ Ale Michal řek Nyky „tak pojť ať se onás rodiče nebojť“ A jak tak šly domů ~~on~~ no tak Michal stradil utí tídy šálu ale nechtěl se

vracet protože se večer ~~dal~~ bál. A druhej ~~h~~ den šly zase bruslyt a Michal se vrátil pro šálu ale Nyky naněj volá at' tam nechodí že mutó může uklouznot ale né on tam prostě šel a ono mu to uklouzlo. A spadnul do vody a nemoch dýchal a neuměl plavtat jenom že ona ho ta voda vynesla a Nyky ho za ten jeho kabát a nakonec ho vytáhla a richle šly domů a všechno řekly rodičům a ohřivaly se ukamen a ~~dy~~ byly ~~vs~~ všichni ~~šťasný~~ šťastný.

Chlapec 5. ročník

Omyl na ledě

Před pár lety byly dva přátelé jménem Julie a René. Kamarádili spolu už od dětství. Jednou když spolu šli bruslit oběvili v ledě díru. Njedřív jí trochu proskoumali jestli tam někdo nepad zdalo se že ne. Když jí doprozkoumali sli přič ale René si tam nechal šálu „ÁÁÁÁÁÁÁ POMOC!!!“ a vtu náhle René spad do díry. A proto že je René celkem vtípálek tak si Julie myslela že jí chce napálit. Tak rekla: „Mech toho René já ti na ten vtípek neskočím!“ Pochvili si uvědomila že to asi nebyl vtíp. V té době René pod tou vodou skoro umrzl skoušel viplavat nahoru ale nešlotó. Nostestí byl ještě blízko okraje takže ho Julie ještě dokázala dostat ven, ale šlo to blbě. Kabát kterým ho tahala ven se skoro rozerval na dvě půlky. Jen tak tak ho vytáhla ven. René byl zmrzlej na kost. A co bylo horší bylo že se musel sliknout aby nebyl zmrzlej jak nanuk. Po cestě museli nazírat dřevo protože u Julie dona je zima proto že táta ani máma nevidelavají. ~~H~~ Když došli k Julii domů usušil se a musel se vidat k sobě domu abyse moch jít v pondělí do školy a taky aby neměl zapal plyn.

KONEC

Chlapec 5. ročník

Sourozenci koukali na díru v ledu. Ale už jim byla zima a tak jei domů • sléza uviděla Leninu šálu která it tam zapoměla. „ty isi ale blbá Lenino!!!“. „Slézo takhle se mnou nemluv ty prase,“ a dojed' pro ni!!!!!!!“ „no io“ Když se Sléza ohybala pro šálu Lenina na ni křikla: „pohni rypáku praseci“!! Sléza se lekla a spadla do vody „ŽBLUŇK“!!! Lenina tam jela spadla sundala si bundu hodila jí Slezině slezi na se chytla a Lenina jí vytáhla. Pak iei domů a Lenina chtěla rozdělát oheň. Dříví a, papír dala do krbu sirky škrtla a „ssssssssss“. Sirky bily mokré od vody. Jak se tam dostala? Když jeli domů tak se Slezina na Leninu mačkala. Mačkala se zrovna na kapsu se sirkami. V té době ještě nebylo nepromokavé oblečení a tak se sirky namočily . Lenina šla k t'ongům koupit sirky. Na konec zapálili oheň a zahřáli se.

KONEC

Chlapec 5. ročník

Tornado

Hele Kajo taty slyšel jo takové tornádo si myslím ha ha pa, ha ha ha ha tak pojt' kouknem se to né ha ha ha ha ha ha tak se koukly a hledaly a hledaly a hledaly a pak našli šateček a rikaly si ten šateček to zpustl a Ema se smála o pár minut později ten šateček zvečil na tryčko a s toho se znicehonicudělalo tornádo pak se to sklonilo. ale karel spadl do ledu a malem se utopil ale ještě že Ema kabat pomohla mu on se chytl za kabát a tahla ho a tahla a pak ho vytahla a karel byl tak šťastnej že Emě dal pusu o par minut šli domů a Karel šel hned pod krb a par dní šli zase na stejný místo a tam se oběvyli dva malí skřítkové a říkaly se tam daly oni ten šatek aby se utopil a Karel se rozeběhl a prask!! prask!!! prask!!! a Ema říká nechyl ani ti za to nestojí a rekla pojt' rači domů dame si kafe jo a karel řek tak jo a daly si to kafe a šli spat a rano se šli kouka na kachny a tam potkaly ty skřítky a ale kaja se už snimy nepral tak šli domu konec a skritkové se ponaučily konec

Chlapec 5. ročník

Dobrý den

Byla jedna dáma a tá moc ráda chodila bruslit tak se oblíkla vzala brisle ašla. A už tam je a hezky sama si bruslí a najednu spadla do vody a řve pomoc, pomoc, pomoc, pomoc pomoc pomoc pomoc pomoc pomoc. A pak tam jeden pán uslyšel a slíklse a spojil spodky tričko a bundu a vytáhl jí a pak přišli spolu domu a tá dámá mu dala oblečení a spodní prádlo atd..... a pak šli zase bruslit a to už dopadlo dobře a pak byli kamarádi s tím klukem a pak to vedlo dál a dál a dál a pak byli manželé byla svadba a pak za 1 rok mněli jednu holku a jednoho kluka a pak šli bruslit a stalo se to zase ale její brácha jí zachránil a tak bratříček byl hrdina a pak manželství slo už dolu pak jejich rodiče zemřeli a tak holka a kluk ségra a brách už jím bylo 25 bráchovy a segře bylo 30 let tak brácha si našel holku a ségra si našla • kluka a pak žili a žili a pak už stárli a na konec byli oba dva nemocnici ale přeýili a mněli medajle z bruslení na ledě a i XXX byli starý tak pořád chodili bruslit a pak se furt zlepšovali a zlepšovali a pak brácha a ségra se něměli rádi a bruslili proti sobě a nešli se porazit a furt a furt ale nikdy a čím víc se na neporazili ze něměli rádi a jejich rodiče mrtvá stali z hrobu ařekli ségře a bráchovi a řekla jim at se nehádaj ale oni neposlechli a furt se hádali a hádali aš na konec se furt na ledě se furt hádali aš na alu bráchovi se zdálo a segře a

segře se zdálo o brachovi ale furt se hádali a furt a pak proti sobě bojovali na ledě ale nikdo nevihrál ale aš skončil zápas tak se na konec se měli rádi. Konec

Chlapec 5. ročník

Maruška je Borec

Hholčička s klukem bruslí na ledu. ~~ve dle~~ vedle nich je velká prasklina. Už je pozdě a honza s maruškou si dou domu udělat jídlo a zahřáts se. Honza mezitím nechá vedle praskliny pásek, honza se pro to vrací pro je ho ta pásek a najednou pádá do ~~vody~~ praskliny.

maruško rychle podala honzo~~x~~ vu bundu a lovího z praskliny ven. Pak rychle utíkaly domů aby se honza zahřál je celej zmrzlej ale za nadlouho mu maruška dělá jídlo a připravuje kamna.

-obrázek- (k příběhu)

Chlapec 5. ročník

Karlík a liduška

Byla zima a Karlík se rozhod že pude bruslit a zeptá se lidušky jestli nechtěla snim jít bruslit a liduška chtěla tak šli bruslit tak bruslili a narazily na rozpadlý kus ledu tak se otočili a bruslili dál ale, Karlík v tom ledu viděl nějaký znak tak s ho prohlížel až se propadnul tak liduška se pokoušela vytáhnout její bundou taha atahala až ho vytáhla a hnet šli ke-lidušce a liduška zapálila krb abi bylo karlíkovi teplo. 109x tak a Konec

Chlapec 5. ročník

~~Neštaste~~ Smutné bruslení

Karel a . Kačka si šli zabruslit na let v zimě na kluzišti. Pak Karel je l na ledu mněl brusle tak si tam povídaly a jezdily do kola a najednou pod Karlem prasknul led s a spadnul do ledové vody byla tam strašná zima nejdřív ~~pre~~ Kačka přemíšlela a to jak ho zachránit a nakonec dostala nápad a sundalas bundu l lehnulas ktomu a ~~me~~ a Karel se chytil za tu bundu a Kačka pomalu ho vytahovala ven z ledové vody drvalojíto asi púl hodiny musel tam počkat protože se nemoch ničeho chytit protože ten led strašně klouzal tak konečného vytáhla z vody kde stravil púl hodiny. Pak rychle běžily ~~dob~~ domů aby se ohřál u kamen. Kačka rozdělala oheň da kamen byl uplně zmrzlej ze se upně klepal. Neměl žádní oblečení tak si rozdělali oheň doma v teple byl asi moc tlustej ale topadloto dobře velmi dobř ale byl trochu nemocný a mněl zimnici. Tet leží v posteli a bere léky ale brzy se uzdraví a jednoho krásného dne se

uzdravil. Pak šli zase na led a tento krát to bylo super a bylo krásné počasí na bruslení. A i maminka snima byla bruslit aby zase něco nestalo. Z mámou to bylo super všichni rádi bruslíme na ledě i moji máme je to prostě super daváme si závody do kola jako motorky a ten do vyhraje je borec a jedese 10 leleček na caš, STR2 nejlepší byl 2 minuty to zajel Karel, a kačka za 4 minuty. a mama byla i rozhodčí a počítala nam kolečka aby jsme nepodváděly. A měřila nám to na stopkách. Byli to super prázdniny a tet zase škola nuda nuda ale mě to nevadí říká Kačka. A Karel říká že to strašně uteklo prázdniny byli super. tak si musim připravit zase do školy aktofku s učením. tak zase příště loučí se svámi Kačka a Karel zase o prázdninách

Chlapec 5. ročník

Nešťastné bruslení.

Dobrý de, jmenuji se Adam a chtěl bych vám vyprávět příběh o mě a mé nejlepší kamarádce Dáše. Ten příběh je odehrával minulý před minulý nebo před před minulý týden v zimě. Řekl jsem si že musím zavolat Dáše a zeptat se jí jestli se mnou nebude chtít jít bruslit. Dáša si takovou příležitost nemůže nechat ujít, tak jsem jí zavolal, Dáša samozřejmě neodmítla. Byl jsem šťastný a řekl jsem jí že se sejdem u staré vrby která roste za domem. Lešly jsme se shruba kolem třetí odpoledne. Chvilku jsme si povídali a pak jsme došly na mýsto. Došly jsme ke starému rybníku který se jmenoval Mrumlovský rybník. Byl hodně velký takže tím pádem ideální mýsto na bruslení. Nasadili jsme si brusle, kulichy, teplé bundy a šly. Bruslilo se výborně a s Dášou to bylo ještě lepší. V u chvíli jsem si všiml obrovské praskliny uprostřed rybníka. Řekl jsem Dáše že tam nesmíme chodit jinak by jsme se mohli propadnout. Tak jsme šly bruslit trochu dál. Ale pak jsem si všiml že na kraji té praskliny my ležela má nejoblíbenější šála asi my spadla při bruslení Tak jsem si šel pro ní ale Dáša my radila abych nechod tak nakra protože by ses mohl propadnout ale já jsem neposlouchal. Už jsem jí měl ale v tu chvíli povolil led. Spanikařil jsem a chtěl jsem utéct ale už bylo pozde už jsem byl pod vodou. nemohl jsem se dostat ven led byl hodně pevný. Dáša spanikařila nevěděla co má dělat, v tu chvíli jsem se vinořil v díře. Nemohl jsem vylézt ale dáša sebral tu šálu a holila my její XXX. Naštěstí Dáša měla bystrou mušku tak my ho hodila přesně

Chlapec 5. ročník

-nejdřív psáno tužkou na druhu stranu papíru-

Byl jednou jeden kluk a jedna holka. Byli to sourozenci. Jednoho dne šli ven bruslit. Bruslili a bruslili, až klukovi ujela noha a spadl do ledové vody. Jeho sestra ho vytáhla. Když došli domů rozdělala v kamnech a všechno dobře dopadlo.

Dívka 5. ročník

Dívka a hoch se chtěli jít klouzat na led. Hoch našel díru tak zavolal dívku. Dívka se přijela podívat na díru a řekla ať k té díře nechodí. Ale kluk jí neposlechl a naklonil se k díře. Neudržel rovnováhu a spadl. Voda studila a chlapec se snažil vyplout. Dívka mu hodila rukáv od kabátu a hochu vytáhla. Potom šli domů a Dívka zatopila v krbu aby se chlapec usušil. Když chlapec uschnul slíbil že už k díře v ledu nepůjde a t

Chlapec 5. ročník

Jednoho dne se jeden kluk se rozhodnout že půjde bruslit se segroup ale gkiž přídou ze sveojí segroup na ribnicek tak uvidi kus praskliho ledu, tak sestro řekne že pujdou domu ale najednou se ohlidne a uvidí segri šalu tak si řekne že proni dojde ta šel ohnulse a chtel jí sebrat ale spadnul do vodi ale naštetí ho segra vlahla za jeho bundu a potom sli domu do tepla abi se zahřali.

Dívka 5. ročník

Kluk a holka bruslí na rybníce. V tom dívce spadne šála u probořeného ledu a statečný kluk rychle chvátá aby jí tam vítr neodfoukl a vtom se led probřil pod ním a žuch do vody. Chlapec volá dívku o pomoc a dívka nezaváhala a chytla ho za bundu vytáhla ho z vody a šli domů tam dívka v kamnech ~~řez~~ udělala oheň aby chlapcovi nebi/yla zima.

Dívka 5. ročník

Příhoda při bruslení

Josef a Jana šli ~~br~~ bruslit na zamrzlý rybník, když přišli zjistili, že kus rybníka ještě není zamrzlý. Když si prohlíží ~~část neza~~ nezamrzlou část rybníka spadne Janě šála na led. Jana aniž by tušila, že jí šála ~~špadne~~ spadla jde bruslit na zamrzlou část rybníka, ale Josef se rozhodne jí šálu dát zpátky. Ale když se snaží ~~sebrat~~ šálu ~~snaž~~ sebrat stratí rovnováhu a spadne ~~do~~ do vody pod led. Když ~~ja~~ Jana ~~zj~~ uslyší Josefovo volání ; o pomoc lehne si na led a pokusí se za pomoci bundy Josefa vytáhnout. Po chvilce snažení Josefa vytáhne a ~~jdoue~~ s Josefem domů.

Když přijdou domů řeknou mamce co se stalo a ~~pujdou se ohřá~~ Josef sei sleče sundá mokré věci a jde se společně s Janou ohřát a ke krbu.

Chlapec 5. ročník

-obrázek- (ne k příběhu)

Byli jednou tříděti ~~he~~ Honza, Lukáš a Matouš. Jetak si jezdili a na jednou Honza ~~spadnul do praskliny~~ do se naklonil nad prasklinu a spadnultam. XXX XXX ~~Lukáš s Matoušem~~ Lukáš s Matoušem hledali Honzu a Honza se najednou vynořil z vody. Lukáš s ~~m~~ Matoušem ho skoušeli vytahnout ale každé lana praskla a potom ho vytahly za ruku. Přišli jsme domu a Honzu jsme pořádně ohřáli.

Chlapec 5. ročník

~~Zimná v~~

Smůla S- Je lepší být doma v teple

⊕ Byli dva kamaradi holka a kluk a ti rádi bruslili.

Jednoho dne se v zimě se sešli na rybníku a bruslili a bruslili. Pak se všimli že v rybníku je ~~dí~~ obrovská díra v ledu, a tak byli zvědaví a šly k ní. 5 minutek tam stali a koukouvali, už je to omrzelo šli domů. ⊕ Chlapec se ohledl na zpět. ⊕ Červená šála kamarádky. ✦ Vzal jí a ~~žb~~ žbluňk do dovy. Kamaradka ho vytahla z vody a pospíchali domu aby se ohřáli.

Dívka 5. ročník

Jednou časně k ránu jsem si šla zabruslit s mým kamarádem Peterem na rybníček, který nebyl zrovna blízko. Ale těšili jsme se, tak jsme si řekli, že se aspoň projdem. Z radosti, že si konečně po dlouhý době zabruslíme se rázem stal smutek. Jakmile jsme přišli k rybníčku • spatřili jsme uprostřed velkou díru. Otočila jsme a Peter taky. Šli jsme se smutkem ve tváři zase domů. Peter se najednou zastavil, zarazil se a začal křičet: „Margot, zastav“ Zastavila jsme se • „mám nápad“ prohlásil. Nic extra ~~super~~ jsem nečekala. „bruslit můžeme“ řekl „tu velkou díru přece přece můžeme objíždět, nebo se k ní vůbec nemusíme přibližovat“, „Ale ta díra je velká, je skoro přes celý rybníček...vykašli j se nato, jdeme domů“ točila jsem se a odcházela. Žádné kroky jsem za sebou neslyšela a divila jsem se, že mě Peter nedoběhl a nezačlal zas přemlouvát. Po chvíli mi to přišlo hodně divný, tak jsem se otočila a viděla, jak se Peter snaží postavit ne led. Běžela jsem k němu a chtěla ho zastavit, než se rozjede. Ale to semi nepovedlo. Rozjel se přímo k tý díře. Neubrzdil to vjel přímo dovnitř! Rychle jsem si nasadila brusle a jela směrem k němu. Nevěděla jsem, jak mu pomoci, když sem viděla, jak

ho brusle táhnou kednu. Sundala jsem si kabát a dala ho co nejbliže k díře. Najednou z ruky vody vyjela ruka, která se chytla mého kabátu. Byl to Peter! Vytáhla jsem ho ven. Celý se klepal zimou. Dojeli jsme ke břehu, sudali si brusle a rychle ~~sprint~~ sprintovali domů. Domů jsme přiběhli celý udýchaný. Ani jsme neměli slov. Rozdělal jsem oheň v krbu. Pořád byla zima. Zachvíli se oteplilo, Peterovi už taky bylo teplo. A bylo vše v pohodě.

Dívka 5. ročník

ZNOVA POD VODOU

„Koukni Marku! podívej se na tu díru v ledu na kraji ryb•níka!“

„Ano, už jedu Evo!“

„Marku, dávej si pozor abys do té díry nespád! Voda je velmi ledová!“

„Jojo, neboj se Evičko... budeme jezdit vedle sebe“

„Tak pojedeme pryč. Budeme jezdit dál od té díry.“

„Dobrá, pojedeme na druhý okraj • Evi“.

„Marku, počkej, jedu si pro pití! Hlavně nejezdi k té díře.“

Marek ale Evu neposlechne. Zvědavost mu nedá a jede • směrem k díře. Myslí si: Páni Eva si tu zapomněla šálu.

„Evičko, zapomněla jsi tu šálu!“ „Zvednu ti jíííííí.“ Evo pomoc!“

Eva se zmateně kouká po ledě!

„Marku, kde jsi!“ koukne se na díru a říká: No ne! On tam spadl!

„Marku! Počkej! Už sem tam!“

Eva si rychle sundá ~~bundu~~ kabát • a rychle ho podává • Markovi.

„Marku! pomoc mi trošku! Seš docela těžký!“.....

Nakonec to vyšlo, i po dlouhém namáhání Marka vytáhla ven.

Rychle si zuli brusle a rychle utíkali domů. ~~Marek~~ Eva Markovi uvařila čaj a mezitím se Marek převlékl.

U rozdělaného krbu vypili čaj a Marek řekl Evě asi 100x díky.

Dívka 5. ročník

Začala zima. Se svým nejlepším kámošem Willim jsme se vydali bruslit. Byla to docela nuda, dokud jsem neobjevila velikou díru v ledu. Zavolala jsem na Williho, aby šel za mnou. Drželi jsme se • dál od kraje, protože spadnout tam by byl asi velkej průšvih. Willi se trochu

vyděšeně ozval: hele, možná bychom měli jít pryč • Anie, nemyslím, že je dobrý nápad bejt takhle blízko. Ježíši, řekla jsem si, s tím si moc srandy neužiju...

Já: Ok, tak deme, ale jenom protože jsi takovej srab.

Ve skutečnosti jsem se taky trochu bála, ale nechtěla jsem to dávat na ~~jednou~~ jevo, protože z nás dvou jsem vždycky byla ta odváznější.

Willi: Díky, fakt z toho mam divnej pocit, představ si do toho zahučet... to bych fakt nechtěl...

Já: Tak dělej, pojď, než se tam fakt propadneš.

Když jsme odcházeli, Willi si uvědomil, u ~~th~~ trhliny v ledu mu upadla šála.

Willi: Počkej Anie! Spadla mi tam šála! Musíme se vrátit.

Já: Dobře, vrať se tam, ale trochu chvátni, jo?

Willi: Jasně, ale no... víš... já se tam fakt dost bojím, myslíš že bys tam mohla jít ty??

Já: ani nápad kámo, dojdeš si tam hezky sám,

Willi: Dobře... ale půjdeš alespoň se mnou?

Já: Jo

Šli jsme spátky k trhlině, šála ležela úplně na kraji. „To dáš!“ Povzbuzovala jsem ho. Willi se snažil co nejdříve natáhnout, aby se dostal k šále. Když tu najednou se ozvalo zapraskání. Willi se v panice rozhlížel kolem sebe. Najednou se ozvalo další...

Já: Willi! Vypadni od té díry!

Ae ~~mekla~~ řekla jsem to moc pozdě. Willi se už topil v ledové vodě.

Já: Ježíš Willi! Rychle se chytني mého kabátu!

Will sebou zuřivě mrskal ve vodě, a snažil se nahmatat kabát. Když se konečně chytil, vytáhla jsem ho.

Rychle jsem ho dotáhla ke mě domů. Naštěstí bydlím jen pár bloků od jezera, takže jsme dorazili rychle. Rodiče nebyli doma, tak jsem ho celého promrzlého posadila ke krbu, a udělala čaj.

Já: Promiň

Willi: To byl fakt debilní nápad, chodit k té trhlině

Já: Já vim... promiň, už • tě nebudu nutit dělat nebezpečný věci...

Willi: To doufám

Já: Jdi v pohodě?

Willi: Jo

KONEC

Kluk 5. ročník

Temná hlubina

Jedno si šli zabruslit dvě milenci na zamrzlý rybník v Šindlových dvorech. Jentak si bruslili, když najednou uviděli v ledu velkou díru. Chvíli se na ní dívali a pak si řekli, že už pojedou zase dál. • Klukovi to nedalo a k díře se vrátil a v tom uviděl jak vedle díry leží pěkná červená šála. • Sehnul se pro ní, že jí vezme své milence, aby jí udělal radost. Ale • když se shýbal spadl do ~~ledové vody~~ temné hlubiny. Volal o pomoc. Dívka ho uslyšela a rychle za ním vbruslila. Hodila mu svůj kabát aby se mohl chytnout a vytáhla ho z vody. Kluk si ulevil a dívce hodně poděkoval. Potom rychle dojeli domu a kluk se osušil a ohřál. Pak se kluk dívce přiznal, že jí chtěl vzít šálu, kterou viděl u díry, aby jí udělal radost. Dívka mu řekla, že jí stačí když se jí nezabije a že ho bude mít ráda i tak.

Chlapec 5. ročník

Klára šla s Petrem bruslit a dívali se na díru v ledě.

„Koukni Petře!“ „Jak dlouho se asi člověk topí ve studené vodě?“

Petr se krčil za Klárou a myslel na něco jiného než navodu.

„Pod' pryč Kláro, nelíbí se mi tu, mám divnej pocit.“

„No jo furt ty strašpytle.“

Hele Klára si tam zapomněla šálu pomyslel si Petr.

„Počkej máš tu šálu“! Zvednu ti jííííí.....ááááá.....

Petře!! Klára se zděsila.

Petr se pomalu vyhrabal z vody a cvakal zubama jako o život.

Klára mu podala místo Provazu bundu a vytáhla ho.

„Co blbneš??!“

Seš celej,,?

„Jo.“

„Mokrý oblečení hod' na židly a já zapálím oheň.“

Dík...ky KKKlárro.

Dívka 5. ročník

Adam a Eva (2)

Žila byla jedna holčička jménem Eva. Zrovna dne 12. 12. roku 1212 ve 12:00 si šla zabruslit.

- Dvanáct minut od příchodu přišel na led kluk. Jmenoval se Adam. Když se Adam a Eva seznámili • • tak to byla jak říkajíce “LASKA NA PRVNÍ POHLED,, Bruslili a bruslili víc jak hodinu a dvanáct minut ale Eva zahlídla něco v dáli. Dyž přijeli blíž tak napůl metru zahlédli prasklinu v ledu byla óóóóóobrovská že by se do ní vešel • Adam od prstů na •nohou po špičku toho nejvyššího vlásku na hlavě. Ale Evě se rozvázala červená stužka. Eva si toho nevšimla • ale na štěstí si toho všim alespoň Adam chtěl Evě udělat radost. Tak se pro ní vrátil jenže to by nebyl příběh bez DRAMA. Adam zakopl a spadl do té studené vody. Eva • tahala ze všech sil aby Vytáhla Adama a stužku ven z té příšerně studené vody. Když se to povedlo, Eva vzala Adama k sobe a zatopila v kamnech.

Adam vrátil Evě červenou stužku a bylo by vše v pořádku ale do domu vtrhl šílený vrah. Adama na místě zabil ale Evu si bral po celé Evropě a na konec ji zabil v Albánii.

Chlapec 9. ročník

“Krásná” cesta na zamrzlý rybník

Jednoho krásného dne, jsem já a moje nejlepší kamarádka Zuzana se rozhodli/y, jak si spestrit poslední den vánočních prázdnin.

Vyšli/y jsme po obědě na nedaleký zamrzlý rybník, který je u nás na vesnici.

Oba jsme měli/y skvělou náladu, že i to pořádně užijeme.

Přišli/y jsme a hned co jsme udělali/y, tak bylo, že jsme si nasadili/y brusle. Celou dobu jsme se skvěle bavili/y. Zuzana dělala krásné skoky a mě jako vždy šlo nádherně klouzání po “prdeli”.

Jak tak jsme se projížděli/y, najednou Zuzana uviděla pořádnou díru v ledu. Jako každý mladý nás zajímalo víc, tak jsme k ní přijeli/y.

Přijeli/y jsme k ní natolik blízko až to byla naše, později nezapomenutelná chvíle. Jak tak jsme na díru koukali/y, tak jsme oba viděli/y, jak nám led praská pod nohama. Oba sme zakřičeli/y „Pryč!“

Naštěstí jsme to ztihly a mohli jsme se zastavit. Poté jsem se s podivem otočil a viděl, jak vedle té obrovské díry leží ~~moje~~ Zuzany šála. Zuzka si toho ani nevšimla. Vůbec jsem neváhal a ~~šel~~ bruslil jsem rychle pro ní. Zastavil jsem, ohnul se a najednou opět slyším křupání ledu. V té rychlosti jsem nestačil uskočit a spadl jsem do vody--s bruslemi po nohách. Tíha bruslí mě naštěstí netáhla k hladině, takže jsem mohl, sice v šoku ale ~~v klid~~ rychle

vyplavat na hladinu. Zuzka vůbec neváhala a šla mi na pomoc. Zachovala se asi nejlíp jak mohla. Věděla, že nesmí jít tak blízko k díře. Proto se si svlékla kabát a natáhla ho nejmíň co šlo. Řekla ať se chytím.,~~tak~~ Chytil jsem se a ona mě vši silou co mohla vytáhla. Nic se mi vážného nestalo, až na ~~ně~~ velkou zimu co mi byla. Já mokrý a Zuzka suchá jsme se rychle převlíkly do bot a uháněly domů. Zuzka byla tak hodná a vzala mě k sobě domů, protože můj barák byl ještě 1 km dál. Přišli jsme domů a Zuzka řekla ~~že, a~~ , že si mám svléknout morké oblečení. Zuzka zapálila krb co byl před náma a poté mi bylo už krásně. Po tom všem co se stalo, jsem usoudil, že mít nejlepšího kamaráda/kamarádku se vyplatí. Bůhví, jak by se zachovali jiní. No a toto je konec vypravování z mého pro zatím nejhoršího dne, který bych nikomu nepřál.

Dívka 9. ročník

Byl prosinec a začínaly vánoční prázdniny. Venku to vypadalo jako z pohádky. Všude bylo bílo, na střeších sníh vypadal jako peřina a na římsách byly křišťálově čisté rampouchy. Sice byly nádherné, ale i nebezpečné. Když děti vycházely ze školy a pospíchaly na autobus, tak se několik z nich smyklo a spadlo na zadek. Ostatní děti se tomu smály, ale Terka ne. Ani si nevšimla, že někdo uklouzl, protože přemýšlela o testu z matematiky, který dneska psali a nedopadl jí zrovna nejlépe. Bála se příštího dne, kdy se dozví jakou známku dostala. Nevěděla jak to oznámit rodičům, že dostala špatnou známku. Terka je prostě taková. Ještě ani neví jakou známku dostala a už si vybavuje ten co možná nejhorší scénář. Jak tak přemýšlela nad svým osudem vůbec si nevšimla, že ji někdo už několikrát oslovil a zaklepal na rameno. Když se otočila stál za ní se širokým úsměvem Tom. Nejdřív si myslela, že chce aby ušla z cesty. Odstoupila mu z cesty a Tom se nechápavě na ní zahleděl. Terce kolovalo hlavo hned několikset myšlenek. • Asi myšlenka, která se ji promítala hlavou byla: „Kouká na mě jak na debila. XXX XXX XXX XXX Co mám dělat??“. Když v tom Tom přerušil její myšlenky: „Čau, nechtěla by sis jít dneska zabruslit?“ zeptal se s úsměvem. Terku to dost vykojlejilo a nevěděla co říct. Nakonec odpověděla: „Ehm...já.“ XXX XXX XXX Tom se usmál a řekl: „Tak tedy dobře. Ve tři před rybníkem.“ Když tam oba dva dorazili, všimli si díry v ledu. Nazuli si brusle a šli se kouknout blíž. Tom se ze začátku zdráhal jít, protože

-nedopsáno-

Chlapec 9. ročník

Jak Lucie zachránila Tomáše

Lucie a Tomáš byly děti, které spolu kamarádily už od první třídy. Jednou, v zimě se rozhodly rozhodli, že si spolu půjdou zabruslit k vesnickému rybníku. Vesnický rybník byl totiž mezi dětmi oblíben jak v zimě, tak v létě. Když Lucie s Tomášem došli k rybníku a našli na něm zmrzlý led, zjistili že část ledu praskla a okolo praskliny to bylo popraskané také. Lucie jako první usoudila, že to není bezpečné a tak řekla Tomášovi, že by radši měli jít, tak tedy šli. Když byli na odchodu tak Tomáš zjistil, že mu spadla šála, tak řekl Lucii, aby na něj počkala, že se pro tu šálu vrátí. Když se však Tomáš ohnul pro šálu, spadl trhlinou v ledu do vody, když se vynořil, tak si ho všimla Lucie. Hned se k Tomášovi rozeběhla, sundala si kabát a podala mu ho, aby se za něj mohl chytit, pak ho vytáhla. Lucie a Tomáš potom došli domů, protože se oba potřebovali ohřát, naštěstí doma u Lucky, která Tomáše pozvala se topila. Od té doby si oba dávají pozor, i když na svůj zážitek u zmrzlého rybníku stále vzpomínají.

Dívka 9. ročník

Jednoho zimního dne se manželé Petr a Amélie rozhodli, že půjdou bruslit. Jenže Amélii se nechtělo ven kvůli zimě. Chtěla si popíjet čaj ve 4 hodiny odpoledne s Petrem jako obvykle. Byl to takový jejich zvyk. Sice Amélie ráda bruslila jen se jí nechtělo porušit jejich zvyk. Nakonec Petr Amélii přemluvil. Nebyla z toho moc nadšená, ale hlavní pro ni bylo, že bude s Petrem. Rybník byl zaostálý nikdo tam nebyl. Jen Petr a Amélie. Amélie si obula brusle a šla bruslit po celém rybníku, náhle Amélie zahlédla velikou díru v rybníku. Petr ji uviděl a radši se šel kouknout co se děje. Zalekla se díry a radši šla bruslit dál od díry. Petr zůstal. Viděl něco pod vodou a naklonil se. Chtěl vědět co to v té vodě je tak se ještě víc naklonil. Najednou Petr spadl do rybníka ani nestihl říct slůvko. Začal se topit. Voda byla tak studená. Jedině na co myslel byla Amélie. Přál si jenom, aby Amélie nespadla taky. Amélie hned uviděla, že se něco děje a začala rvát. Petr měl štěstí, že se mohl pohnout v tak studené vodě. Amélie si sundala kabát a dala ho Petrovi na zachycení. Petr se moc snažil vylézt ze začátku mu to nešlo, ale pak nabral všechnu sílu a Amélie ho bezpečně vytáhla. Petr ležel na ledě a mrznul. Chudák Petr. Byl celý otřesený. Po nehodě šli rychle domů. U ohně bylo takové teplo, že Petra to dokonce rozplakalo. Amélie mu připravila horký čaj a pak horkou vanu. Amélie z toho byla úplně zdrcená. Jenom představa, že by ztratila Petra ji rozplakalo. Petr za ní přišel a řekl. Neboj všechno bude v pohodě. Hlavní je, že jsem živý a zdravý. Poté se Amélie na něj usmála. A šli spát do teplé postele.

pořít nad hladinou, ale měl moc mokre a těžké oblečení. Naštěstí se stihnul chytit kabátu a Míša se ho snažila okamžitě vytáhnout a přitom volala o pomoc, ale nikdo kolem nebyl kdo by jim pomohl. Takže veděla že je na to sama tahala co to jen šlo naštěstí se jí podařilo XXX vytáhnout Ondru z ledové vody. Řekla mu že musejí XXX jít rychle kní domů do tepla, aby Ondra nezmrzl rychle utikalýi kní domů a hned co dorazili tak Míša zapálila kamna a pučila mu tatínkovo oblečení. Ondra byl rád že má takle skvělou kamarádku, která ho zachránila. Míša mu odelala • • horký černý čaj s cukrem a medem. Ondra ho okamžitě vypil, aby se zahřál. Po nějaké době ~~ondra~~ se Ondra ohrál. ~~a pak~~ Zavolal domů a pověděl jim rodičům co se mu stalo. Maminka byla vyděšená, ale byla ráda že je v pořádku. Řekl že ještě chvíli zůstane u Míši a bude si sni povi/ydat. Maminka mu to dovolila a řekla že pro něj za hodinku přijede táta. Mezitím Ondra si povídal s Míšou o tom co se stalo a že si to musí za se ~~nědy~~ někdy zopakovat kromě takovédleho konce že jinak to bylo fajn. Míša souhlasila. ~~ale~~ V tu chvíli zazvonil zvonek a pro Ondru přijel táta Ondra ~~vyběhn~~ se rozloučil s ~~m~~ Míšou a řekl jí že se uvidí zítra ve škole. Večer když šel Ondra spát tak nemohl usnout musel • pořád myslet na ~~Míšu~~ Míšu a na to jaký měl den. A že má ~~super~~ dobro kamarádku

Chlapec 9. ročník

V zimě chodí děti často bruslit. Jednou šli chlapec s dívkou sami na jeden opuštěný rybník kde byli úplně sami. Tento rybník se nacházel u lesa. Domluvili se spolu týden dopředu, že tam půjdou si zabruslit a hrozně moc se těšili jak si to užijí. Byli rádi, že je rodiče pustí, protože sice spolu chodili na kolu asi 8 let, ale začali se spolu hodně bavit až před nedávnem. Chlapec se jmenoval Austin, byl to žák deváté třídy a děvče mělo jméno Ella a byla o rok mladší tudíž chodila do osmé třídy. Když se spolu Austin a Ella začali bavit tak byli jen kamarádi. Však později začali k sobě něco cítit. Austin neměl moc důvěru k lidem, proto se to bál přiznat Ella a Ella se bála toho, že se jí stane to co s minulým klukem, proto se začala Austinovi vyhybat, ale až potom co on ji přiznal, že k ní něco cítí a možná až miluje. Jak se Ella bála toho, že se bude opakovat to co předtím tak se vážně začala Austinovi vyhybat. Pro Austina to bylo velmi těžké, protože fakt Ellu asi miloval z celého svého srdce. Austin si začal vyčítat proč jí to vlastně přiznal, proč nedělal dál, že jsou jen kamarádi, přeci kdyby jí to nepřiznal mohli být být spolu dál kamarádi, ale teď se mu jen vyhybá. Každou noc si přál, aby se to změnilo, aby mohl být šťastně s Ellou. Jednou usínal a z okna byla vidět hvězda, která padá. Kdyžji Austin viděl hned co ho napadlo bylo, že si musí prát, aby byli spolu s Ellou šťastní, žili spolu a už se ani jeden nemusel trápit. Zachvíli usnul a najednou se mu začal zase

jednou po hodně dlouhé době zdát sen a ten sen byl opravdu hodně živý. Austinovi se zdálo o něm a Elle. Teď co se mu vlastně zdálo? Splní se mu i tento sen? To byli jeho otázkypoté co se probudil z tak krásného snu, který ještě nikdy neměl. Ten sen mu připadal tak krásný, reálný prostě úžasný. Teď vlastně co si pamatuje z toho snu. Tento sen si pamatoval velmi dobře, protože tam v tom snu byla i Ella holku, kterou moc miloval. Sen byl o tom, že mu Ella sama napsala, že by si s ním chtěla promluvit jestli nemá druhý den čas, on jí na to odepsal, že na ni má čas vždy. Tak se sešli spolu hned ráno než měli mít školu. On tam byl dřív, protože byl zvyklý chodit vždy včas, • Ella přišla přesně v 7:20 jak byli domluveni. Když přišla tak ho obejmula a dala mu pusu. Austin se hodně divil, ale byl hrozně mile překvapen a vrátil jí polibek • a zeptal se jí o čem vlastně chtěla mluvit a ona mu řekla „Chtěla bych s tebou mluvit o nás, protože jsem udělala velkou chybu j jak jsem se ti vyhybala a vše kolem toho. Jen jsem se prostě bála, že by to mohlo dopadnout jako s mým minulým klukem. Hodně jsem o nás přemýšlela a usoudila jsem, že jsi úplně jiný, hrozně hodný a milý, také mi došlo, že bych chtěla s tebou strávit svůj život a být zase šťastná, ale jen s tebou.“ a Austin jí odpověděl velikým polibek a poté se prošli a šli spolu do školy. A ten ještě v tom snu byli spolu šťastný a měli radost ze života a hlavně se vyřešilo zanedlouho všechno co mělo. A pak už se Austin probudil do kruté reality kde bylo vše při starém. Austin potom přemýšlel jestli se mu někdy splní to co se mu zdálo. Ubíhali Ubíhali sekundy, minuty, hodiny, dny, týden a po asi po týdnu od toho snu mu vážně napsala Ella „Můžeme si zítra prosím tě ráno promluvit?“ A a Austin si vzpomněl na sen, který se mu zdál a odepsal „Ano, jistě kde a kdy? Jo a budu velmi rád.“ Napsala mu „V 7:20 u školy a musím tak pa.“ Tak si vážně spolu promluvili a vše vyřešili a byli konečně oba šťastný. No a toto se stalo před tím než se domluvili, že půjdou spolu bruslit.

Chlapec 9. ročník

Zimní bruslení

Jirka s Jiřinou jednoho temného dne si spolu šli zabruslit na rybník. Z ničeho nic uviděli v dálce něco zajímavého. Nebylo to nic přirozeného, bylo to něco, co ještě nikdy nikdo neviděl. Jirka to zahlédl i na druhé straně rybníku a rozjel se tam. Jel blíže k prolomenému ledu a koukal, jak se něco pravidelnými pohyby pohybuje na dně. Bylo to něco svítivě zeleného ve tvaru obrovského hada. Mrskalo se to tam ze strany na stranu. Jak se Jirka zahleděl na tu podivnou věc, tak ho osvítila přímým světlem, že stratil na mžik vědomí a spadl do té ledové vody. Byl vyděšený a v šoku, když zjistil, že je to opravdu zářící had. Jiřina

mu hodila kabát, aby se za něj mohl přitáhnout a vylézt ven. Jelikož byl XXX zmrzlý na kost, tak rychle pospíchali k ní domů. Jiřina tak rychle pospíchala zapálit oheň, že si zapoměla sundat i brusle. Jirka se svlékl ze svých mokrých věcí a stoupl si blíže ke krbu aby se zahřál. Jirka byl nachlazený, takže už jít bruslit nemohl, ale prý až bude zdravý, tak se tam půjde podívat znovu.

Dívka 9. ročník

Neštěstí na ledě

~~Smůla na ledě~~

Anna s Patrikem ~~je~~ se neděli rozhodli, že si půjdou zabruslit na ~~starý~~ starý rybník XXX, který je nedaleko. Přišli k rybníku a divili se, že tam nikdo není ale alespoň ho měli pro sebe. Nazuli si brusle a šli bruslit. Anna si všimla, že velké díry v ledu a ~~hne~~ hned ji šli prozkoumat. Anna pozorovala ~~studenou~~ klidnou vodu ve, které se párkrát mihla nějaká ta ryba po chvíli se k ní přidal i Patrik. Spolu se bavili jaká ta voda asi je a dohadovali se kolik může mít stupňů, tak Ana nakonec rukou pohládila hladinu vody. ~~V Rybník~~ Zmrzlý rybník byl tak ledový až se toho Anna lekla a jela zase bruslit. Patrik jel hned za ní ale viděl, že Anně něco chybí, rozhlédl se a všiml si jejího červeného šátku u díry v ledu. Vydal se tedy zpátky pro něj zatímco Anička ~~na~~ čekala uprostřed. Nahl se pro šál ale brusle mu uklouzla a padal po hlavě do ledové vody. Topil se, snažil se plavat nahoru ale brusle ho táhly dolů. Anička ~~e~~ už mířila k němu v mžiku si sundala kabát, lehla si na led a kabát natáhla a ~~k vodě~~ do vody. Po chvíli neschopnosti ho nakonec XXX Patrik uchopil ~~až~~ a už mířil vzhůru. Anna tahala tak dlouho dokud neviděla Patrika zpátky na hladině. ~~Ještě ho~~ Celého promrzlého ho vytáhla z ledové vody. Patrik se ~~chvíli~~ zimou třásl ~~venku~~ na ledě tak mu Anna dala svůj kabát a rychle zamířili domu. Naštěstí rybník nebyl daleko takže hned byli doma. Patrik se svlékl jen do ~~samého~~ spodního prádla, Anna šla rozdělát oheň do krbu, aby mu nebylo takové zima. V celém tom zmatku si ani nesundala brusle, byla v nich dokonce o doma. Naštěstí se pokoj rychle vyhřál a Patrik byl živý, zdravý a i v teple.

Dívka 9. ročník

.... I ~~když~~ přesto že byl ještě pořád leden, venku už ~~zač~~ se začínalo oteplovat a náhlé jarní počasí s sebou přinášelo spoustu přírodních změn. Není tedy divu, že XXX Tom a ~~Anna~~ Anna byli trochu nejistí když se v ten den ~~vyd~~ rozhodli že si půjdou zabruslit na nedaleký rybník. Když dorazily na místo nikdo tam nebyl. Jen uprostřed bělavé zamrzlé plochy zela ohromná

tmavá díra. Bylo ticho, ~~jen vítr~~ slyšeli jen vítr který se proháněl mezi větvemi stromů a štěbetání ptáček vítajících hezké počasí Tom ~~chtěl jít~~ se chtěl vrátit domů, ale Anina zvědavá povaha jí nedovodlila opustit místo bez řádného prozkoumání. Přemluvila tedy Toma aby si nasadili brusle a jeli se podívat na tu prasklinu. „Hned pujdeme zase zpátky,“ slibovala mu. „No dobrá,“ ~~pokynul~~ odpověděl Tom a pokynul hlavou směrem rybníku. ~~A ta~~ Uvázali si brusle a opatrně XXX sestoupili na led. „Je to dobrý, tady je to ještě dost pevný,“ radostně zajásala Anna a rozjela se ~~sm~~ směrem XXX té díře. Tom jí se strachem opatrně následoval. %Cím víc se blížili k ledové puklině, tím mu přišel led tenčí a sem tam uslyšel i to znepokojivé zapraskání. Těsně u praskliny se Anna zastavila a klekla si na jedno koleno aby viděla blíž na hladinu vody. „Buď opatrná!“ volal na ní ustaraný Tom. Anně se to moc líbilo. ~~Zahlédla na~~ Voda byla křišťálově čistá a při pozornějším koukání se XXX dalo pozorovat i samotné dno rybníka. Anna začala Tomovi vyprávět vše co se ve škole dozvěděla o tom co vlastně dělají ryby celou zimu pod tak tlustou krustou ledu která tu ještě před pár týdny byla. Vždy se mu líbilo jak Anna umí dobře vyprávět a tak zaujatě poslouchal to co mu říkala. „Brr, nechtěl bych být třeba takový kapr. Už jen při pomyslení že bych strávil celou zimu v tak studené vodě mi XXX leze mráz po zádech.“ dodal nakonec Tom a ušklíbl se na Annu. Ta se na něho usmála, zvedla se a uznala, že už je nejspíš čas jít domů. Když odcházeli, ohlédl se Tom za sebe. Uviděl na zemi u praskliny ležet cosi látkového a zmuchlaného. „~~Ano~~ Anno! Nechala si tam šálu,“ řekl a rozjel se směrem k ní. Když se však ohnul aby ji sebral, stratil na kovových nožích rovnováhu a pohlavě spadl do vody. Srdce mu bušilo, všude byla tma a on nevěděl kde je, zoufale kolem sebe kopal nohama ale čím víc se snažil, tím víc ho těžké brusle táhly ke dnu a on cítil jak mu ve studené vodě tuhnou svaly a XXX nemůže hýbat. Anna však pohotově zareagovala, sundala si kabát a strčila ~~ho do~~ jeden jeho konec do vody. Druhou stranu kabátu pevně držela a lehla si přiměřeně daleko od ~~Praskliny~~ praskliny aby rozložila váhu a led se pod ní neprolomil. Tom se z posledních sil chytil za opasek kabátu a Anna ho vytáhla z vody ven. ~~Rychle z Toma~~ Rychle z něho sundala promočené ledové svršky a půjčila mu svůj kabát. Rychlými ale opatrnými kroky opustili rozpouštějící se kluziště a uháněli domů. Anna přiložila do krbu dřívý, zabalila Toma do deky a udělala mu horký čaj. Za chvíličku mu zrůžověly tváře a pořadně se zahřál. Byl Anně vděčný že mu zachránila život a uvědomil si že je to ta nejlepší kamarádka kterou kdy mohl mít XXX XXX...

Chlapec 9. ročník

ZÁCHRANA ŽIVOTA

Jednoho dne jsi lidi zašli zajezdit na bruslích byl tam k a paní, jak tak jezdily všimli si že uprostřed rybníka je velká díra a ~~v ní~~ v ní studená voda. Museli být opatrný aby do ní nespadly ~~paní~~ a jak tak jezdily klukovi ulézla šála, létala tam nad rybníke až přistala přesně vedle díry plné studené vody, paní mu řekla ať si pro ní opatrně jede, kluk teda opatrně ~~vyjel~~ dojel k šále skusil jí nějak sebrat, ale nevěděl jak paní mu řikala ať se ~~k~~ lehne na břicho a doplazi se ~~k ní~~ k ní, ale kluk říkal že by měl mokré oblečení tak paní ~~neposle~~ mu řekla ať se pro ní opatrně sehne kluk se k ní sehnul už jí skoro chytil, ale ujela mu zadní brusle a spadl přesně do studeného rybníka, ~~P~~ paní si toho okamžitě všimla a jela ~~za ním~~ záním lehla si na led a ~~na~~ poslala mu bundu aby se chytil kluk vyploval nahoru a chytil se bundy paní zatáhla a vytáhla ho ven kluk vylez a začal se klepat paní sním rychle šla do chaty kde zapálila krb a postavila ho ke krbu kluk si slékl mokré oblečení a položil ho na krb, stoupl si k ohni a ohřál ~~č~~ pak ~~ř~~ řekl že musí domů tak si vzal suché oblečení a šel domů děkoval paní a odešel, byl moc rád že ho zachránila

Dívka 9. ročník

-Na druhé straně přeškrtnuto a začato znovu na straně nové-

Nehoda na rybníku

Jednou v zimě němela Vendy co dělat se svým bratrem Denisem a tak se rozhodla, že ~~p~~ si půjdou zabruslit na nedaleký rybník. Rybník byl velký a proto nevěděli, že je v něm veliká prasklina. Jezdili, hráli si, povídali kousek od břehu. A pak Denise napadlo, že by mohli objet celý rybník a kouknout se, co je to za rákosí uprostřed. Vendy byla starší a rozumnější a nechtěla. Bála se, že by se něco stalo, ale mladší bráška do ní furt hučel a tak svolila. Trvalo to půl hodiny než objeli rybník a koukli se na rákosí. Byl to malý ostrůvek, kde se na jaře schovávaly kachny. Už jim byla zima, tak se rozhodli, že pojedou domu. Když v tom najednou měli před sebou velikou prasklinu. Šli se k ní podívat blíž i když věděli jaké je riziko, že se i pod nimi prolomí led. Pak Vendy usoudila, že by mohli jít domu. Šli, ale najednou se Denis zastavil a říká: „Vendy, spadla mi tam u té praskliny šála musím pro ni dojet.“ Tak jel a sestra na něj ještě volala: „Bud’ opatrný!“; Denis se shýbal pro šálu a brusle mu podjely. Skončil v rybníku. Naštěstí umí plavat a i přes těžkost bruslí vyplaval nahoru. To už tam stála zděšená Vendy a ~~s~~ svlékala si kabát. Lehla si na zem a hodila ho bráškoví, který byl celý zmrzlý. Nakonec ho vytáhla a rychle běželi domu. ~~č~~ Tam zatopila a bráška se u ohínku zahřál. Vendy měla strach aby nedostal zápal plic nebo nebyl podchlazený. Druhý den už byl Denis naprosto v pořádku a Vendy byla ráda, že není nemocný. Oba dva si odnesli

ponaučení, že není dobré zůstat u praskliny dlouho a, když tam něco necháme musíme být opravdu opatrní. Bruslit na rybník nešli hodně dlouho.

Dívka 9. ročník

Jednoho studeného zimního dne se ~~rozhodne~~ Pavel s Karolínou, jeho sestrou, rozhodnou, že by si mohli jít zabruslit na nedaleký rybník. Protože co jiného v tomle počasí dělat. Samozřejmě můžou stavět sněhuláka, nebo se jen tak koulovat. Ale na to ~~byli~~ už prý byli příliš staří. Teple se oblékli a vyšli. Jakmile dorazili k rybníku, první co je překvapilo bylo to že tu nebyla ani noha. Nic si z toho nedělali, spíš to brali pozitivně. No řekněte, kdo by nechtěl mít celý rybník pro sebe?

A tak začali bruslit. ~~Bruslili tak půl hodiny než jim začala být zima Bruslili skoro celé odpoledne.~~ Krásně se bavili. Hráli si na honěnou, Karolína dělala piruety a Pavel zase zkoušel trefit do vyznačené branky pár sněhových koulí. Bruslili skoro celé odpoledne. Ale nyní jim začala být zima a tak se rozhodli že už by mohli jít domů, do tepla. Ale náhle Karolínu něco zaujme. Rychle bruslí na protější stranu rybníka a ~~Pavlovi v těsném~~ Pavlovi neszívá nic jiného než jí následovat, protože byla ~~sice jen~~ mladší a on má přece za ní přece zodpovědnost. Karolína se zastavila těsně vedle velké díry v rybníku. Něco jí na tom hrozně fascinovalo. ~~Možná~~ Pavel ji nechal ať se kochá, ale už mu byla zima a tak jí ~~ozn~~ Karolíně oznámil, že by už měli jít, že doma bude horký čaj. Karolína neváhala ani chvíli, protože horký čaj zněl opravdu výborně, a už odcházel směrem k jejich domu. V ten moment ale Pavel ~~nenápadně~~ omylem upustil svou šálu. Chvíli si toho nevšiml, ale poté mu začalo táhnout na krk, a tak se rozhlížel po okolí kde svou šálu mohl zanechat. Šála ležela u díry v rybníku. Na Karolínu zařval „počkej!“ protože nechtěl aby šla sama přes hluboký les k nim domů. Rychle se rozeběhl k černé díře v ledu. ~~Už~~ Nestihl zabrzdit a spadl do ledového rybníka. Voda byla tak studená že se Pavel nemohl skoro hýbat!

Karolína nečekala ani minutu a už spěchala svému bratrovi na pomoc. Jelikož její ~~maminka~~ tatínek je ~~zdravotní sestřička~~ záchranářka věděla, že si má lehnout na led tak 3 tři metry od díry a pomalu se soukat ke kraji. Sundala si bundu a tu podala umrzlému bratrovi. Pavel se chytil kusu látky a Karolína ho začala vytahovat z té ~~vražedné~~ studené vody. Zvládla to. ~~Vytáhla~~ Zachránila svého bratra před utopením. Cestou domů ho zabalila do svého kabátu a ~~dál hrálo ho třem~~ dala mu svou čepici.

Doma rozdělala oheň v krbu a Pavel se mezitím vysvlékl z mokrého oblečení a převlékl do teplého oblečení. Karolína mu udělala čaj a už jen zbývalo aby se ohřál až bude všechno v pořádku.

~~Někdy~~ Někdy nesmíme podceňovat mladší osoby. Jsou stejně ~~vyspělí~~ chytrí a vynalézaví jako my a v některých případech nás mohou velmi, mile, překvapit.

Chlapec 9. ročník

Pavel a Eva

Byl jedno jeden zimní den a Pavel se zeptal Evy jestli by šla na brusle. Pavel jako ten starší měl o mladší Evu postarat. Vyšli na rybník. Když dorazili na rybník měli sebou brusle, teplé oblečení, čaj a náhradní věci. Pavel povídá: „Evo dej pozor! nevíme jestli ten led vydrží“ a Eva povídá: „neboj Pavle, možná si starší ale já chytřejší“ Pavel se zasmal. Vstoupili na led. Pavel měl strach že se led propadne ale Eva ~~ne~~ ne byla neustupná. Eva povídá: „pohledni velká díra v ledu“, Pavel se zamračil, pomyslel na ta nejhorší. Eva volá na Pavla: pojd' sem, pojd' sem, Pavel přibruslil. Eva koukala na velkou díru v ledu a povídá: „kdybychom měli pruty mohly bychom jsme rybařit.“ Pavel kroutil hlavou a povídá: ia kdyby a teď už pojd' radši nebo se propadnem. Tak oba odjeli ale Eva si všimla, že tam nechala šálu a prosí Pavla aby ji přinesl, Pavel povídá: „jsi hloupa ale přinesu ti jí“ Eva na to: „moc děkuju“. Pavel se vydal pro šálu, předstíral že strach nemá ale v hloubky srdce měl strach ale nechtěl zklamat Evu kterou měl moc rád. Přijel ke šále natahoval jse pro ní a na jednou: křup! A Pavel byl ve vodě. Eva byla chvíli v šoku a Pavel na ní křičí: neumím plavat, neumím plavat! Eva sebrala všechny svoje síli, • slíkla si kabát a hodila ho jako lano. Pavel se chytnul ale nemohl vylést, voda byla tak studená že mu to narušilo svalstvo a byl oslaben. Eva tahala se vši silou a na konec ho vytáhla. Pavel promrzlí až na kost děkoval Evě za pomoc. Vydali jse domů. Pavel se zeptal Evy: „Pujdeš se mnou domů a pomůžeš mi.“? Eva ani chvilku neváhala a řekla ano. Když přišli k Pavlovi, Eva rozdělala oheň, začala sušit Pavlovi věci a udělala i jídlo, mezi tím Pavel byl u krbu, nahý jen s dečkou a ~~eva~~ Eva se celou dobu červenala. • Pak se najedli a usnuli na pohovce u ohně.

Konec

Dívka 9. ročník

... Stál jsem za jejími zady a pozoroval ji jak ~~pe~~ hledí do temné vody. Nevšíkala si mně, byla v myšlenkách buh ví kde. Chtěl jsem trošku popoject, ale ona mne uslyšela a otočila se. „Co

chceš“? zeptala se mně. V ruce držela nitku, kteráou vysela—škubala z její červený šály. Já jsme stál a neveděl co říct. Nechtěl jsem aby mně spatřila. • Byl jsem zmatený a zoufalý. Ona na mně upírala sve řerné oči. „Prosímtě nesleduj mně už“ promluvila nakonec. • Otočila se a • • • chtěla odejít. Nevšimla si jak červená látka z jejího krku pada na led. „Počkej“ zvolal jsem. • • • Chtěl jsem se sechnout pro šálu, ale led se podemnou najednou podlomil. Nadechnul jsem se vody. • Byla ledová až tak, že mně pálila. Zoufale jsem se znažil vyškřabat na led, ale on se zase rozlomil. Hlavou mi proletěly údalosti z minulých dnů, jak jsem • tu dívku s • rudýma černýma vlasy pozoroval. Jak se na mně usmála. • • • Tolik hodin jsem doufal, že jí zase potkam, že jí dokonce něco řeknu, Ale dny ubýhaly a já myslel, že ji už neuvídím. Až dnes jsem spatřil havraní vlasy jak kroužejí nad ledem. Plíce se mi plnili vodou a já se naposled • snažil zachytit ledu. A tu jsem ucítil mněkou látku. Zachytil jsem se jí—a doufal, že to je moje šance ještě žít. Hlava se mi dostala • nad hladinu a já vyděl jak se mi dívka z mojich snů snaží pomoct. Myslel jsem, ze se mi nepodaří vylezt, ale nechtěl jsem aby její snaeha mně zachranit přišla nazmar. Nakonec ~~kdýž~~ když se mi podlomila kolena a já padl na snieh. Vzduch mi v pli/ycich zamrzal, ale dal jsem dýchal. Dívka vedle mě klečela a držela mně za ruku. Pak mi pomohla vstát. Dovedla mně do nějaké dřevěné chatičky. Stál jsem v místnosti a třasl jse. Ona přinesla dříví. Zapálila oheň a řekla mi abych si sundal mokré oblečení. Pořad jsem se třasl, ale postupně ~~teple~~ mi bylo teplejší. • • Jak se jmenuješ zeptala se mně. Tobiasš prošeptal jsem. Ty podíval jsem se nani Leonora usmala se.

Chlapec 9. ročník

LÁSKA NA KLUZIŠTI

Budu vám vyprávět krátký příběh který se odehrál na zamrzlém rybníku nedaleko Prahy, teď si nemohu vzpomenout na jméno, ale ~~na~~ to teď není podstatné.

Bylo krásné odpoledne a Josef Karásek se vydal bruslit na zamrzlý rybník. Když přišel k rybníku sundal si své konady a nazul si nové brusle. Hned po vstupu na led si všiml překrásné dívky. ~~hned~~ Byla to dcera, místního četnického kapitána, Tereza Arnoštová. Josef se do ní zamilova hned na první pohled.

Po chvíli bruslení si všiml že ta dívka (v té době ~~jeť~~ ještě neznal její jméno) kouká do veliké díry v ~~ledu~~ ledu. Přijel tedy ~~kn~~ ní, a stydlivým hlasem řekl: „~~pro~~ Promiň tě, ale pojdite dál od té díry ať mi tam nezahučíte. „A proč? vždyť já tam chci.“ odsekla dívka. Josef já ještě nějaký čas přemlouval až se mu to povedlo, dívka odjela.

Když Když odjížděla zapoměla si tam šálu a tak se zaná ~~pepí~~ Josef rozjel aby • tu šálu sebral a dal jí té dívce. Ale ~~pep~~ Josef byl příliš rozjetý a spadl do díry v ~~led~~ ledu. A začal se topit. Chvilí se snažil udržet na hladině volal o pomoc: „POMÓC, POMÓC!!!“ Ale síli mu již docházeli a nedokázal udržet tíhu oblečení které se nasáklo a táhlo ho kednu. Mezitím slyšela volání ~~ter~~ Tereza a rozjela se k díře v ledu. • • Sundala si kabát a lehla si na • led nedaleko díry a hodila k díře kabát. Josef si mezitím všecko sundával nechal si jenom • tričko a kalhoty. A snažil • se vyplavat na hladinu, ale nešlo to zamotal se to kořenů vrby.

Dochál mu kyslík. Nějakým zázrakem se mu podařilo se vyprostit a vyplavat na hladinu, chytil se kabátu a dívka ho táhla ven.

Když ho vytáhla zeptala se ho jestli je všechno dobrý a vzala ho k sobě domů.

Doma Tereza zatopila a řekla Josefovi ať se svlíkne. Aby rozmrzl. Jak se svlíkal z těch promrzlých • šatů. • Dívka se na něj dívala a zamilovala se. Po nějakém čase se vzali ~~měli sp~~ a mají spolu 4. děti.

Přestěhovali se do Kunratic a ~~F~~ ta možná žijí dodnes.

Chlapec 9. ročník

Jednoho dne

~~Výlet k zamrzlému jezeru~~

~~Jednoho dne se chlapec a dívka rozhodli, že když je~~

~~Úvod~~ Díra v ledu

Jednoho dne se chlapec a dívka rozhodli, že se vydají k nedalekému zamrzlému jezeru. Tak si tedy vzali brusle a šli k jezeru. Cestou si povídali o tom, kdo umí jaké triky na bruslích.

Konečně jsou u jezera. Děti si všimli, že uprostřed ledu je veliká díra. Nazuli si brusle a rozjeli se k díře. Když už byli u ní, ~~u~~ udiveně koukali, co asi mohlo způsobit takovou ~~díru~~ velkou díru. Rozhodli se, že by se měli od ní držet dál. ~~Rozjeli se směrem pryč.~~

Rozjeli se směrem pryč. Po krátké chvíli chlapec zjistil, ~~že mu je zima na krk~~ byla chlapci zima na krk. Chybí mu šála. Ohlédl se a vidí, jak leží hned u velké díry. Rozjel se tedy pro ní, ~~aby aby m~~ aby aby ~~m~~ ho chránila před studeným větrem. Chlapec neopatrně přijel k tmavé šále, která leží na povrchu tenkého ledu. Ohnul se ~~a najednou~~ pro ni a zvedl ji. Najednou slyší divné zvuky. ~~L-p~~ Praskající led. ~~Led se~~ Praskliny byly všude kolem něj. Začal panikařit. Led pod jeho nohama se probořil a spadl do ledové vody. Snažil se, co nejrychleji dostat nad hladinu, ale nemohl najít díru, do které spadl. ~~Po krátké době ji našel.~~ Mezitím si dívka svlékla svůj

kabát a hodila ho směrem ~~k~~ do díry. Chlapec vyplaval nad hladinu, zhluboka se nadechl a snažil se vylézt na kluzký led. To však nešlo. Chytil se tedy kabátu, který byl předem připravený. Dívka se ho držela z druhé strany a pomalu vyťahovala chlapce ven. Nakonec se to podařilo a obě vyčerpané děti se doplazili k břehu.

Dívka vzala promočeného hochu k sobě domů. Tam ~~zapálila kolo~~ rozdělala oheň v krbu. Svlékla chlapce do spodního prádla a zabalila ho do teplé deky. Oblečení, pak ~~dala~~ ještě dala osušit, aby nebylo promočení. Z

Začínala večer, a děti seděli u krbu a ~~a dopřívají dopřávali si~~ dopřívajíc šálek teplého čaje, ~~kteřý dívka~~ si povídali o tom, co se to vlastně stalo. Děti ~~ztrávili velice~~ Hoch celou noc kýchal. Onemocněl.

Chlapec 9. ročník

ZÁCHRANA CHLAPCE

Bratr přijde za sestrou a ptá se jesti půjdou bruslit. Sestra řekla že půjde ráda tak si připravily brusle a teplé oblečení. Tak vyrazily šli pěšky skočili si do krámu pro něco dobrého Když dojdou k rybníku tak se si • začínají a obouvat brusle. Bruslily a bruslili skotačily ale ted zajely daleko od břehu a sestra říká pojd pojedem spátky ale bratr nechtěl a zrychloval fur rychlej a rychlejš. A najednou je před ním ohromná díra v ledu sestra říká snad ~~tam~~ tam nikdo nespádl. Bratr jedekousek dál a vidí šalu tak se přiblíží k hraně ledu a ~~kou~~ kouká do vody a vidí chlapce. ř Říká sestře na vem mojí bundu vytáhnem ho z vody chviku ho páčeji ze zmrzlé vody až na souš. a Když ho ~~vytáhnout ta~~ vytáhly z vody. Ptaji se kde bydlí a chlapec jen divně kouká. Bratr řekne vezmem ho knám. Běžejí rychle s chlapcem domu. Když dorazeji doma tak ho vezmou ke kamnům usuší mu věci. Pak dají chlapcovi něco k jídlu a ptaji se jak spádl do té vody. A chlapec říká XXX jen si tak bruslím a najednou se mi smekly brusle a spádl jsem na led a jel jsem po ledu až do vody ještěže ste tam byly ~~je~~ jinak bych umíral. Sestra pláče chlapec ji chytne a říká to bude v pořádku už musím. Bratr ho chytne za rameno a říká kam jako půjdeš? Chlapec ~~řku~~ říká že není • Tak chlapec zůsta u svých záchránců a zažal s nima chodit do školy získal spoustu • kamarádů a to je KONEC! a to je vše...

Dívka 9. ročník

Pravé přátelství

Jednoho krásného zimního dne kdy všechny děti vyjeli na šánky, boby a šli bruslit, Honza se k nim však nemohl přidat, protože ho neměl nikdo moc v oblibě, ~~pro~~ jelikož byl takové tiší

povahy a s nikým se nepřáteloval. Honzovi tedy nezbývalo nic než na ně jen koukat. Najednou však Honza uviděl na protějším rybníku jednu krásnou dívku a to nejlepší na tom bylo, že tam byla sama. Honza byl tichý a na dívku by normálně nemluvil, ale tentokrát ho něco přemohlo. Vzal svoje staré brusle a vyrazil. Honza v bruslení nějak moc nevyňikal a proto k té krásné dívce dojel příliš pozdě. Dívka se dívala do veliké díry v ledu a hledala jestli neuvidí nějaké rybičky. Žádné však neviděla tak se zvedla a jela pryč, dřív než ji Honza stačil oslovit. Chtěl jet za ní, ale náhle si všimnul že si na ledě ta půvabná dívka nechala svůj šátek. Honza tedy jel k té díře aby ho sebral, ale když se pro něj ohýbal led udělal „KŘUP“ aby Honza zmizel pod hladinou. Nebyl zdatný plavec jelikož ho to nikdo neučil maminka a tatínek mu zemřeli když byl malý, ale něco málo ho naučil dědeček než odešel za maminkou také. Ve snaze zachránit si život Honza vyplaval a křičel pomoc! POMÓÓC! Naštěstí ho ta záhadná dívka slyšela a otočila se zrovna ve chvíli kdy zase zmizel pod hladinu vody. Sundala si kabátek a lehla si na led aby se pod ní led také nepodlomil a plazila se k díře. Pak Honzovi hodila jeden konec svého kabátku a druhý držela v ruce. Snažil se vyškrábat z vody ven, ale podkluzovalo mu to a navíc se pod ním podlamoval další a další led. Dívka šla tedy blíž a vzala Honzu za ruku. Bylo to namáhavé navíc Honzův mokrý kabát ho táhnul pod vodu jakoby by ho někdo pod vodou držel za nohy. Nakonec se jim mu však povedlo dostat se ven. Honza byl unavený, promrzlý a mokrý a jakmile vylezl z vody lehl si a usnul. Dívka celá vystrašená a zmatená nechala Honzu chvíli spát. Když se Honza aspoň trochu probral a dívka na něj okamžitě promluvila: „Honzo honem musíme jít, honem z toho ledu pryč“! On celý zmatený a unavený z toho všeho nepostřehl že dívka zná jeho jméno. Dívka Honzu podepřela a pomohla mu vstát. Šli společně k ní domů. Bydlela však daleko a tak potkali hodně lidí kteří Honzu znali a pokřikovali na něj: „Měla si ho tam radši nechat“, ale ona si jich nevšimla a šli dál. Doma rozdělala oheň v krbu a připravila Honzovi teplé suché oblečení. Honza k ní přišel a chtěl jí zřejmě říct děkuji ale byl tak zmrzlý, že se na to nemohl. Dívka ale povídá „Honzo nemusíš přece děkovat to je samozřejmost, kamarádi si musí pomáhat“. V tu chvíli si ale uvědomil že ho dívka už dvakrát oslovila jménem. V tu chvíli jako by se mu rozvázal jazyk a říká jak to, že znáš moje jméno. Dívka se jen usmála a říká – „Viš znám tě už dlouho potkávám se ve škole a různě venku, ale ty věčně koukáš do země proto sis mě nevšiml, jinak já jsem Markétka, už dávno jsem se s tebou chtěla zkamarádit, ale myslela jsem, že asi nechceš. Když se Honza ohřál napil se, najedl se, popovídali si a pak musel Honza už za svou macechou domů, když smutně odcházel domů Markétka na něj zavolala: „Jsem ráda, že mám takového kamaráda“. Honzovi se rozzářili a už vůbec nikdy nebyl tak smutný a tichý, spíše

naopak našel si nové kamarády a Markétka se pro něj stala něco jako sestra. Markétka a Honza se stali přáteli navždy.